

ПРЕПОРЪКИ

ПРЕПОРЪКА (ЕС) 2016/336 НА КОМИСИЯТА

от 8 март 2016 година

за прилагането на Директива 2008/120/ЕО на Съвета относно определяне на минималните стандарти за защита на свинете във връзка с мерките за намаляване на необходимостта от купиране на опашката

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 292 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Директива 2008/120/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ от държавите членки се изисква да гарантират, че купирането на опашката не се извършва рутинно, а само когато съществуват доказателства, че е наранено вимето на свинете майки или са наранени ушите и опашките на други свине.
- (2) Купирането на опашката на свинете се практикува с цел да се предотврати хапането на опашките — аномално поведение, предизвиквано от много фактори. При тази практика е вероятно да се причини болка на свинете и следователно тя вреди на хуманното отношение към тях.
- (3) В Директива 2008/120/ЕО се предвижда, че преди извършването на купиране на опашката трябва да вземат други мерки, за да се предотвратят прояви на хапане на опашките и други вредни навици при свинете, като се вземат предвид жизнената среда и гъстотата на отглеждане. Поради тази причина, ако условията на околната среда или системите на управление не са подходящи, те трябва да бъдат променени.
- (4) С Директива 2008/120/ЕО от държавите членки също така се изисква да гарантират, че свинете имат постоянен достъп до достатъчно количество материали, като слама, сено, дървесина, дървени стърготини, гъбен компост, торф или смес от такива материали („материали за обогатяване на средата“), позволяващи характерните за тези животни дейности, при условие че не се застрашава тяхното здраве.
- (5) Европейският орган за безопасност на храните предостави научни становища относно рисковете, свързани с хапането на опашките при свинете, и възможните начини за намаляване на необходимостта от купиране на опашката ⁽²⁾, както и научно становище относно многостранен подход при използването на свързани с животните и несвързани с животните мерки с цел оценяване на хуманното отношение към свинете ⁽³⁾. Констатациите в тези научни становища следва да се вземат предвид в рамките на най-добрите практики, посочени в настоящата препоръка.
- (6) Животноводните системи се различават в различните държави членки. Поради това е необходимо на равнището на Съюза да се препоръчат най-добри практики, насочени към ограничаване на необходимостта от купиране на опашката и намиране на оптимизирани решения за предоставянето на материали за обогатяване на средата.
- (7) Настоящата препоръка следва да се прилага в съответствие с разпоредбите на Директива 2008/120/ЕО и други, имащи отношение към темата законодателни актове на Съюза, приложими към хуманното отношение към свинете,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

1. При прилагането на общите изисквания относно предотвратяването на хапането на опашките при свинете, а по този начин — за намаляване на рутинното купиране на опашките, както е предвидено в приложение I към Директива 2008/120/ЕО, държавите членки следва да вземат предвид основаващите се на научните знания насоки за най-добри практики, посочени в параграфи 2 — 7.
2. Държавите членки следва:
 - а) да гарантират, че земеделските стопани извършват оценка на риска от разпространение на хапането на опашките въз основа на свързани с животните и несвързани с животните показатели („оценка на риска“); и
 - б) да изготвят критерии за съответствие с определените в законодателството изисквания и да оповестят критериите на уебсайт.

⁽¹⁾ Директива 2008/120/ЕО на Съвета от 18 декември 2008 г. относно определяне на минималните стандарти за защита на свинете (ОВ L 47, 18.2.2009 г., стр. 5).

⁽²⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/611>

⁽³⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3702>

3. При извършване на оценката на риска следва да бъдат проверявани следните параметри:

- а) предоставените материали за обогатяване на средата;
- б) чистотата;
- в) температурният комфорт и качеството на въздуха;
- г) здравословното състояние;
- д) съперничеството за храна и пространство;
- е) хранителният режим.

Въз основа на резултатите от оценката на риска следва да се обмисля извършването на подходящи промени в управлението на земеделските стопанства, като например предоставяне на подходящи материали за обогатяване на средата, осигуряване на комфортни условия на околната среда, гарантиране на добро здравословно състояние и/или осигуряване на балансиран хранителен режим на свинете.

4. Материалите за обогатяване на средата следва да дават възможност на свинете да удовлетворяват основните си потребности, без да се излага на риск тяхното здраве.

За тази цел материалите за обогатяване на средата следва да са безопасни и да имат следните характеристики:

- а) да са годни за консумация — така че свинете да могат да ги ядат или миришат, за предпочитане с някакви хранителни ползи;
- б) да са годни за дъвчене — така че свинете да могат да ги хапят;
- в) да са пригодени за разучаване — така че свинете да могат да ги разучават;
- г) да са манипулируеми — така че свинете да могат да променят тяхното местоположение, външния им вид или структурата им.

5. В допълнение към характеристиките, изброени в параграф 4, материалите за обогатяване на средата следва да се предоставят по такъв начин, че:

- а) да предизвикват устойчив интерес, т.е. те следва да насърчават изследователското поведение на свине и редовно да бъдат подменяни и допълвани;
- б) да са достъпни за манипулиране със зурлите;
- в) да са предоставени в достатъчно количество;
- г) да са чисти и хигиенични.

6. За да отговарят на основните потребности на свинете, материалите за обогатяване на средата трябва да притежават всички характеристики, изброени в параграфи 4 и 5.

За тази цел материалите за обогатяване на средата следва да бъдат класифицирани, както следва:

- а) оптимални материали — материали, притежаващи всички характеристики, изброени в параграфи 4 и 5, поради което може да се използват самостоятелно;
- б) неоптимални материали — материали, притежаващи повечето от характеристиките, изброени в параграфи 4 и 5, поради което следва да се използват в комбинация с други материали;
- в) материали от второстепенен интерес — материали, осигуряващи развлечение за свинете, без да се считат за отговарящи на основните им потребности, поради което следва да се предоставят заедно с оптимални или неоптимални материали.

7. За да може да се проверява дали свинете имат достъп до достатъчно и подходящи материали за обогатяване на средата, държавите членки следва да гарантират, че земеделските стопани спазват най-добрите практики по отношение на подходящи показатели за наблюдение на хуманното отношение към свинете, за които се грижат.

Този метод за оценка, използван за проверяване на достъпа до материали за обогатяване на средата, следва да включва проверки, основани на:

- а) свързани с животните показатели, като например наличието на нахапани опашки, кожни наранявания и/или необичайно поведение на свинете (например слаб интерес към предоставените материали за обогатяване на средата, борба помежду им за използване на въпросните материали, хапане на елементи, различни от предоставените материали за обогатяване на средата, риене в собствените изпражнения или, в случая на свине майки — засилване на поведението на изграждане на „фалшиво гнездо“); и
- б) несвързани с животните показатели, като честотата на подновяване на предоставените материали за обогатяване на средата, тяхната достъпност, количество и чистота.

8. Комисията следва да наблюдава прилагането на настоящата препоръка и да предоставя на свой общодостъпен уебсайт по-подробна информация относно най-добрите практики, посочени в параграфи 2 — 7, в съответствие с най-новите и най-подходящи научни познания.
9. Държавите членки, с активното участие на земеделските стопани, следва да популяризират по подходящ начин най-добрите практики, посочени в параграфи 2 — 7.

Съставено в Брюксел на 8 март 2016 година.

За Комисията
Vytenis ANDRIUKAITIS
Член на Комисията
